

ուած՝ կը զգայ անբացատրելի յուզում մը, վասն զի Յոպպէն ամենէն օրհնեալ երկրին նաւահանգիստն է, Աւետեաց երկիրը, Բրիտտոսի հայրենիքը, վսեմ զէպքերու հանգիստարանը: Անհամբեր է ան ոտք դնելու այս նուիրական հողին վրայ:

Բրիտտոնէութեան սկիզբը, Յոպպէն ունէր Բրիտտոսի աշակերտները: Այրի Տաբիթա կամ Այծեմնիկ կնոջ յարութիւնը Ս. Պետրոսի ձեռքով, «յայտնի եղև ընդ ամենայն Յոպպէ եւ հաւատացին բազումք ի Տէր»: Նմանապէս երբ Պետրոս Սիմոն խաղախորդին տանը մէջ էր, սուրբ և անսուրբ կենդանիներուն խորհրդական տեսիլը ունեցաւ (Գործք. Թ. 36-48^{*)}): Վեսպասիանոսի յաղթական գործէն վերջ Յոպպէ ունեցաւ ծաղկեալ քրիստոնէութիւն մը, եւ հոն հաստատուեցաւ եպիսկոպոսական աթոռ: 415ի Լիւդի սինոդին, և 431ի Եփեսոսի ժողովին մէջ ներկայ էր Փրտոս՝ այս քաղաքին եպիսկոպոսը:

(*) Պետրոս առաքեալին ուրիշ աւանդութիւններ ի Հայժա եւ ի Յոպպէ. Խաչակիրները յանախ կը շփոթեն՝ Գալիլիոյ ծովը Միջերկրականին հետ: Տիրերիոյ մօտ, նոր կտակարանի մէջ յիշատակուած ինչ ինչ տեղերու դիրքը կը դնեն Միջերկրականի ծովեզերքը: Այս կերպով կ'ենթադրեն կապակցութիւն մը առնուած Կափա (այժմ Հայժա) քաղաքին, որ ըստ Բենեամին Թիւսէլլայի հիմնարկուած է Կալիափա քահանայապետէն, եւ Կեփասի Սիմոն Պետրոսի յունական անունը: Այսպէս, Հայժայի մէջ Խաչակրաց կղեր ցոյց կուտայ այն ժայռը ուր Սիմոն Պետրոս ձկնորսութիւն կ'ընէր, հաւանաբար արդի Թել էլ Սէմաքը, կամ «ձկնորսութեան հողաբլուր»: Երկրորդ ժայռ մըն ալ ցոյց կը տուի Յոպպէի մէջ, հաւանաբար Ս. Պետրոս եկեղեցիին մօտ, միեւնոյն աւանդութեամբ: Գաղափարներու այս հետաքրքրական շփոթութեամբ Կեսարիոյ եւ Հայժայի միջեւ Խաչակրաց Կաթառնառումի գոյութիւնը քերելս կարելի է գտնել (P. E. F. 1876, էջ 17):